

forhold mellem ejer og lejer, og vil kunne bevirke, at mulighederne for et tiltrængt øget udbud af udlejningsværelser forringes. Hertil kommer, at udlejer ved bestemmelsen i lovens § 86, stk. 1, nr. 4), er sikret mod uheldige fremlejetagere, idet han har adgang til at hæve hovedlejemålet, hvis fremlejeretten trods påmindelse udnyttes på en sådan måde, at det medfører væsentlig ulempe for udlejer eller ejendommens beboere. Under hensyn hertil har man foreslået reglerne ændret, således at udlejer ikke skal godkende fremlejetageren, men blot have oplysning om denne og fremlejevilkårene. Mener udlejer at have berettiget indsigelse imod fremlejemålet, men lejer fastholder dette, får udlejer adgang til at indbringe spørgsmålet for kommunalbestyrelsen til endelig afgørelse.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer med disse ændringer til lov nr. 55, § 153, stk. 1.

Stk. 2 svarer til l. 55, § 153, stk. 2.

Reglen i l. 55, § 153, stk. 3, hvorefter den ekstraordinære adgang til fremleje ikke kommer til anvendelse, når boligafgift eller leje er nedsat i henhold til boligstøttelovgivningen, er udgået. Denne und-

tagelsesbestemmelse stod i forbindelse med, at der ifølge § 35, stk. 2, i lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte oprindeligt gjaldt et ubetinget forbud mod fremleje eller fremlån af en lejlighed eller nogen del af denne, for hvilken boligafgift eller leje var nedsat. Dette forbud blev imidlertid ved lov nr. 252 af 14. juni 1951 ændret derhen, at kommunalbestyrelsen kan give samtykke til fremleje eller fremlån, jfr. herved også § 66, stk. 2 i lov nr. 107 af 14. april 1955 om byggeri med offentlig støtte. Der er herefter ikke fornødent grundlag for at opretholde den nævnte undtagelsesbestemmelse i l. 55, § 153, stk. 3.

Til § 152.

Bestemmelsen svarer med en enkelt redaktionel ændring til l. 55, § 157.

Til § 153.

Bestemmelsen er ny og giver kommunalbestyrelsen adgang til at lade bestemmelserne om sammenlægning af lejligheder m. v. ophøre at have gyldighed i kommunen, således at ophøret afpasses efter boligsituationen i kommunen.

Fjerde afsnit.

Til kapitel XXII.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

Til § 154.

Bestemmelsens stk. 1, 1. punktum, svarer til l. 55, § 158, stk. 2. Med hensyn til bestemmelsens 2. punktum henvises til bemærkningerne til § 108.

Stk. 2 svarer til den hidtidige midlertidige bestemmelse i l. 55, § 40, stk. 1, 3. og 4. punktum, jfr. bemærkningerne til § 38.

For at give fornøden tid til at træffe bestemmelse om det fremtidige grundlag for fordelingen af lejernes bidrag til opvarmningen i ejendomme, hvor fordelingen hidtil er sket på grundlag af varmfordelingsmålere, der ikke er anset for egnede, foreslås det ved bestemmelsens stk. 3 fastsat, at fordelingen uanset de ændrede regler i § 44 kan ske på grundlag af de pågældende varmfordelingsmålernes udvisende for varmeregningsperioden 1958-59.

Til § 155.

For at undgå opstilling af nye ordinære lister over lægdommere, inden funktionstiden for de senest

udpegede udløber pr. 1. juli 1960, foreslås det fastsat, at de senest udpegede kan fungere videre uanset de ændrede bestemmelser i § 94, så længe deres beskikkelse gælder. Endvidere foreslås af samme grund indtil nævnte tidspunkt givet adgang til opstilling af tillægslister med personer, der er udpeget efter forhandling med større sammenslutninger af sociale boligforetagender.

Til § 156.

Lovens ikrafttrædelsestidspunkt er fastsat til 1. april 1959, hvor l. 55 ophører at have gyldighed, jfr. lov nr. 52 af 5. marts 1958 om ændring i lov om leje, dog at kommunalbestyrelsesbeslutninger i henhold til § 106, stk. 2, kan træffes, når loven er stadfæstet. Endvidere foreslås der givet adgang til at fremsætte krav om lejeforhøjelser i henhold til § 113 og § 114 inden 1. april 1959, således at forhøjelserne, hvis behørigt varsel er givet, kan få virkning fra 1. april 1959.

Loven gælder ikke for Færøerne, idet de områder, der behandles i forslaget, er færøske særanliggender.